

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/152/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214597
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712214597.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/228/2012-104 zo dňa 05. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 5C/228/2012-104 zo dňa 05.11.2014 návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.058,46 eur, ktoré vznikli ako následok nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Martin, ktorý spočíval v tom, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia žiadosti, ako to ukladá ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/6170/2010 zistil, že súdny exekútor dňa 13.12.2010 podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s. r. o., Bratislava, proti povinnému V. K., nar. XX.XX.XXXX, pre vymoženie pohľadávky na základe exekučného titulu rozhodcovského súdu, v ktorom bol posudzovaný nárok oprávneného voči povinnému na základe Zmluvy o úvere č. 60910060. Okresný súd žiadosť súdneho exekútora zamietol uznesením zo dňa 16.12.2010, ktoré bolo exekútorovi doručené dňa 17.01.2011.

Aplikujúc príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) mal okresný súd zato, že navrhovateľ v návrhu uvádza nepravdivé údaje týkajúce sa obdobia nečinnosti súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z exekučného spisu bolo možné zistiť, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 13.12.2010 a poverenie bolo vydané dňa 16.12.2010, exekútorovi doručené dňa 17.01.2011. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno konštatovať žiadne porušenie lehoty na rozhodnutie. Exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal riadne, všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonané v súlade s Exekučným poriadkom.

Súd nemal v konaní preukázané žiadne prieťahy v exekučnom konaní, teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t. j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

V závere okresný súd poukázal na to, že do konania bol pripojený spis Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/123/2012 s pripojeným spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/6170/2012. Z pripojeného

spisu bolo zistené, že navrhovateľ si uplatnil svoj nárok voči odporcovi vyplývajúci z exekučného konania vedeného proti V. K. dôvodiac tým, že rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím žiadosti, bolo vydané 574 dní po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Súd návrh rozsudkom zo dňa 22.01.2004 zamietol, rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2014. V konaní sp. zn. 5C/228/2012 bol uplatnený nárok navrhovateľa z tých istých dôvodov a voči tomu istému odporcovi, vyplývajúci z rovnakého exekučného spisu (EX 15074/2010), len v inej výške.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko napriek ich uplatneniu si konkrétne trovy konania nevyčísľil a z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 O. s. p., a to k odňatiu možnosti konať pred súdom, rozhodovaniu vylúčeným sudcom, nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a neúplnému zisteniu skutkového stavu.

K jednotlivým dôvodom odvolania bližšie uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody pre tento postup, z ktorého dôvodu nemohol súd postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Pokiaľ tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa, a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Ďalej uviedol, že konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podáva odvolanie, a teda v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania, z ktorého dôvodu je meritórne rozhodnutie predčasné.

Okresný súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Okresný súd, bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za jeho neprítomnosti meritórne rozhodol.

Navrhovateľ ďalej tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

Namietal, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise.

Ako dôkaz o vzniku škody predložil Znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na neho negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku v určenej výške. Ak okresný súd konštatuje, že nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda, nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom.

K návrhu na prerušenie konania v závere odvolania uviedol, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práv navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmaním predloženého spisu, napadnutého rozsudku okresného súdu a odvolania navrhovateľa dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné. Odvolateľ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu mimo iného namietal, že meritórne rozhodnutie okresného súdu je predčasné, nakoľko nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania. V ďalšom poukázal na to, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práv navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Odvolací súd preskúmaním obsahu spisu zistil, že právny zástupca navrhovateľa po nariadení pojednávania vo veci samej podaním zo dňa 30.10.2014, doručeným súdu elektronicky toho istého dňa, navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O. s. p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a na nestranný súd. O uvedenom návrhu okresný súd nerozhodol a nevysporiadal sa s ním ani v konečnom rozhodnutí. Nerozhodnutím o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania okresný súd zaťažil konanie procesnou chybou, pre ktorú nemôže byť jeho rozhodnutie považované za správne (§ 212 ods. 3 O. s. p.), keď týmto postupom zároveň došlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Procesná vada konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom) je dôsledkom porušenia práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Dochádza k nej vtedy, ak súd v priebehu konania neumožní účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, okrem iného i právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, čomu zodpovedá povinnosť súdu o týchto návrhoch rozhodnúť. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani rozpornosť odvolania navrhovateľa, ktorý v odôvodnení odvolania uvádzal, že okresný súd jeho návrh na prerušenie konania zamietol (čo nezodpovedá skutočnosti, keďže okresný súd o návrhu na prerušenie konania nerozhodol), keď je pravdivé jeho konštatovanie, že pred rozhodnutím súdu nebolo o jeho návrhu na prerušenie konania rozhodnuté. Z uvedeného dôvodu musel odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť.

Rovnako dôvodná je však i odvolacia námietka navrhovateľa týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd na danú vec aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013, i keď pri citácii § 3 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona uviedol, že ide o znenie účinné v čase podania žiadosti o udelenie poverenia. Z citovaného znenia § 9, ale i ďalšieho odôvodnenia napadnutého rozsudku však jednoznačne vyplýva, že súd na vec aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na rozpornosť konštatovaní súdu prvého stupňa, ktorý na strane 5 rozsudku konštatuje, že exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora vo veci sp. zn. 17Er/6170/2010 rozhodol zamietnutím návrhu na vydanie poverenia, zatiaľ čo na str. 7 konštatuje, že poverenie bolo vydané dňa 16.12.2010. Uvedené tvrdenia okresného súdu si navzájom odporujú, v dôsledku čoho je rozhodnutie okresného súdu zmätočné.

Nedôvodná je však odvolacia námietka navrhovateľa týkajúca sa zákonnosti a nestrannosti konajúcej sudkyne. Z obsahu spisu vyplýva, že o dôvodoch zaujatosti uvedených navrhovateľom v návrhu na začatie konania, ako aj v oznámeniach sudcov Okresného súdu Martin s poukazom na skutočnosti uvedené navrhovateľom v návrhu na začatie konania, rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5NcC/416/2013-52 zo dňa 31.05.2013, právoplatným dňa 10.07.2013, ktorým z pojednávania a rozhodovania veci vylúčil Mgr. Katarínu Janotovú s tým, že ostatní sudcovia (teda i zákonná sudkyňa v danej veci) nie sú vylúčení. Dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Cdo 295/2013 zo dňa 29.05.2014. Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu pritom neuviedol žiadne nové skutočnosti, pre ktoré by mala byť zákonná sudkyňa z pojednávania veci vylúčená.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 O. s. p., s prihliadnutím na § 212 ods. 3 O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na

ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu vysporiadať sa s návrhom navrhovateľa na prerušenie konania a vo veci opätovne rozhodnúť, aplikujúc ustanovenia príslušného právneho predpisu v správnom znení. Vzhľadom na konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k inému konaniu vedenému na Okresnom súde Martin, ktorého predmetom bol nárok navrhovateľa v súvislosti s totožným exekučným konaním ako je tomu v prejednávanej veci, bude potrebné, aby okresný súd pripojil aspoň kópiu žalobného návrhu z predmetného spisu a v prvom rade sa vysporiadal s otázkou či v súvislosti s predmetným konaním nie je daná prekážka konania v zmysle § 83 O. s. p., prípadne v súčasnosti už prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje na to, že i keď okresný súd v odôvodnení uvádza, že do konania bol pripojený spis sp. zn. 15C/123/2012, z obsahu spisu vyplýva, že do konania bol pripojený spis sp. zn. 15C/203/2012, ktorý bol i oboznámený na pojednávaní.

Nakoľko odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu vo veci samej a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.